

- фінансово сприяти науковим дослідженням, пов'язаним з прогнозуванням попиту на ринку праці внаслідок соціальних змін;
- створення системи управління науковими грантами на рівні передових країн світу, а також удосконалити систему підтримки науково-дослідницького фонду з метою посилення зв'язку між університетською освітою, різними галузями наук та виробничими компаніями;
- удосконалення методики викладання з урахуванням всіх можливих ІКТ інструментів;
- розширення можливостей для проходження міжнародної сертифікації спеціалістів у кожній галузі науки задля визнання їх на світовому ринку праці (Korean education policy development).

Уряд країни сподівається досить швидко отримати позитивні результати через розробку чіткої стратегії дій, спрямованих на удосконалення вищої освіти та суворої діагностики пріоритетів.

Ключові слова: Південна Корея; вища освіта; система вищої освіти; виклики суспільства.

Література

1. 한국교육개발원. (2017). 2017 한국교육개발원 정책제안서 [Korean education policy development] 대한민국: 국무조정실 [한국어]

DOI <https://doi.org/10.32405/978-966-97763-9-6-2021-114-116>

РОЗВИТОК ІДЕЙ КОМПЕТЕНТІСНО ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ТА ВИЩІЙ ШКОЛІ

Микола Піддячий, д.пед.н., проф.

Інститут педагогіки НАПН України
м. Київ, Україна

Метою дослідження обрано теоретичне обґрунтування готовності старшокласників та студентів до еволюційного переходу від навчальних завдань до розбудови соціально-економічних відносин з об'єктами праці на новому етапі розвитку засобом застосування розробленої

системи виховання та соціально-професійного розвитку, складовою якого є компетентнісно орієнтоване навчання.

Компетентності є набутою в результаті діяльності характеристикою особистості, а їх рівень сформованості сприяє успішному входженню в життя соціуму. Вони розглядаються як інтегрований результат, що передбачає зміщення акцентів і накопичення нормативно визначених знань, умінь і навичок до формування і розвитку здатності практично діяти, застосовуючи досвід успішної діяльності в певній сфері [4, с. 7–8]. Їх можна прогнозувати і проектувати у когнітивній, діяльнісній, мотиваційній, соціальній та інших сферах життєдіяльності старшокласників та студентів [7, с. 31–32]. Вони мають змінний характер та рухливу структуру, залежать від пріоритетів суспільства, цілей освіти, особливостей і можливостей самовизначення і діяльності особистості в соціумі.

Розкрито, що у процесі розвитку старшокласників та студентів забезпечується взаємозв'язок соціальної, економічної та екологічної складових [5, с. 108–109] в межах біосферного і ноосферного простору, що будується на принципах континентальності, духовності, справедливості, законності та стійкості, проектування і пропозиції суспільству технології ноосферної соціалізації [1, с. 341–361]. Складниками освітньої системи є: теоретико-методичні засади соціально-професійного розвитку; соціально-педагогічні умови застосування та використання прикінцевих результатів; елементи цілісної картини розвитку особистості й ролі учасників взаємодії у процесі забезпечення поступу; методика визначення та розрахунку показників ефективності професійно-діяльнісного критерію в умовах навчально-виховного процесу тощо.

Виокремлено, що компетентності є складовою соціально-професійного розвитку старшокласників та студентів. Соціально-професійний розвиток особистості (С.-п.р.о.) – процес спрямований на духовне, інтелектуальне, фізичне, соціальне і професійне формування особистості через поетапний індивідуальний вияв у системі її мотивів фундаментальної потреби пізнання в обраній для діяльності виробничій чи невиробничій сфері на ринку праці та застосуванні отриманих знань для становлення операційно-технологічної (діяльнісної) складової психологічної сфери з метою професійної взаємодії у процесі вироблення суспільно значущого продукту праці.

З'ясовано, що для досягнення мети С.-п.р.о. застосовують інтегративні види технологій у сукупності методів, прийомів та впливів, спрямованих

на саморозвиток особистості, активізацію її зусиль та упорядкування сукупності процедур й операцій за допомогою яких реалізується певний соціально-професійний проект або конкретна ідея реорганізації, модернізації чи вдосконалення взаємодії з ринком праці. Технології С.-п.р.о. відображають прикладний аспект, особливостями якого є: гнучкість, що виявляється в періодичній зміні змісту та форм на рівні суб'єктно-об'єктної, об'єктно-суб'єктної та суб'єктно-суб'єктної взаємодії; неперервність, яка визначається потребою постійної взаємодії з особистістю; циклічність повторення етапів, стадій, процесу взаємодії з вихованцем; дискретність технологічного процесу, що відображається в нерівномірності впливу на різних етапах взаємодії; непрогнозованість очікуваних результатів унаслідок стихійних, спонтанних процесів у соціумі.

Доведено, що у процесі компетентісно орієнтованого навчання визначається сукупність умов, що цілеспрямовано впливають на формування психологічної сфери, її свідомість і поведінку з метою формування певних якостей, переконань, ціннісних орієнтацій та потреб. Воно сприяє соціалізації старшокласників та студентів [6, с. 61–62], усвідомленню себе особистістю, котрій близькі та зрозумілі інтереси інших [2, с. 162–162; 3, с. 142–143].

У результаті розроблення зроблено висновок, що джерелом забезпечення креативності особистості є мотиви самоактуалізації в обраних сферах діяльності. Одним із механізмів виникнення таких мотивів є система соціально-професійного розвитку особистості, педагогів та наставників, складовою якої є компетентісно орієнтоване навчання. В системі домінуючу роль відіграє гуманістична спрямованість кваліфікованої діяльності особистості і її соціальна відповідальність за прийняті рішення та їх наслідки.

Ключові слова: виховання; навчання; освіта; компетентності; розвиток.

Література

1. Vernadskyi, V.Y. (2013). *Sobraneye sochynenyi* : v 24 t. T. 9. Khymycheskoe stroenye byosferы Zemly y ee okruzheniya. Byosfera y noosfera. M. : Nauka, 574 s.
2. Pidliachyi, V.M. (2013). *Profesiini parametry maibutnoho vchytelia*. Naukovi zapysky: [zbirnyk naukovykh statei]. K.: Vyd-vo NPU imeni M.P. Drahomanova, Vyp. SKhIII (113). S. 156–165.

3. Pidliachyi, V.M. (2013). Profesiini samoosvita ta samovykhovannia maibutnoho vchytelia. Naukovi zapysky: [zbirnyk naukovykh statei]. K.: Vyd-vo NPU imeni M.P. Drahomanova, Vyp. SKhII (112). S. 140–146.
4. Pidliachyi, M.I. (2007). Vychovannia i rozvytok ditei zasobamy pratsi. Trudova pidhotovka v zakladakh osvity, №3, S. 6–9.
5. Pidliachyi, M.I. (2019). Sotsialno-profesiinyi rozvytok: kompetentnosti starshoklasnykiv ta studentiv. Rozvytok suchasnoi osvity i nauky: rezultaty, problemy, perspektyvy: / [Red.: Yan Gzhesiak, Ivan Zymomria, Vasyl llyntskyi]. Konin; Uzhhorod; Bielsko-Biala; Kyiv : Posvit, T. VII: Identychnist i svoboda v osviti ta nautsi. S. 107–110.
6. Pidliachyi, M.I. (2016). Osvita i nauka Ukrainy u vymiri hromadianskykh suspilstv: sotsialno-profesiina oriantatsiia. Neperervna profesiina osvita: teoriia i praktyka, №3/4 (48–49), S. 59–65.
7. Pidliachyi, M.I. (2006). Istorychni peredumovy ta teoretychni zasady proforiientsatsii shkolariv. Pedahohika i psykholohiia, № 3 (52), S. 29–36.

DOI <https://doi.org/10.32405/978-966-97763-9-6-2021-117-119>

АКТУАЛЬНІ ТЕОРІЇ, КОНЦЕПЦІЇ І МОДЕЛІ НАВЧАННЯ ДОРΟΣЛИХ У КОНТЕКСТІ ПЕРЕОСМИСЛЕННЯ ОСВІТИ

Людмила Пуховська, д.п.н., проф.
ДВНЗ «Університет менеджменту»
м. Київ, Україна

Метою дослідження є розкриття сутності актуальних теорій, концепцій і моделей навчання дорослих та окреслення їх впливу на переосмислення освіти в ХХІ.

Теорії навчання дорослих – це не простий набір ідей, концепцій і понять стосовно особливостей навчання дорослих людей, включаючи їх професійний розвиток. Необхідність їх використання зумовлена низкою причин: 1) теорії допомагають вибудовувати максимально ефективне навчання на всіх етапах – від створення концепції до практичної реалізації; 2) теорії необхідні для створення навчальних курсів, які відповідають потребам професійного розвитку фахівців; 3) теорії лежать в основі